

[Ivar Hansen]

Snæversyn er om muligt endnu værre, end hvis ikke alle oplysninger skulle foreligge i en sag. Hvis der skulle mangle oplysninger i denne sag, ville jeg tro, vi kunne få dem bragt frem. Men det synspunkt, hr. Bernhard Baunsgaard giver udtryk for, mener jeg er udtryk netop for snæversyn. Hr. Bernhard Baunsgaard spørger meget isoleret og snævert: har vi råd til at købe så mange biler, som vi har gjort hidtil? Dertil er mit svar, hr. Bernhard Baunsgaard: har vi råd til, og vil det være rimeligt, at folketing og regering accepterer en udvikling, hvorefter bilsalget falder med i nærheden af 60 pct. i løbet af halvandet år? Har hr. Bernhard Baunsgaard ikke været opmærksom på den betydning, det får i en trafikpolitisk sammenhæng og i en mobilitetssammenhæng for befolkningen, der har behov for transport? Og er hr. Bernhard Baunsgaard ikke opmærksom på den udvikling og de tendenser, det kan give til nedslidning af et transportapparat, som vi ikke kan undvære? Det burde hr. Bernhard Baunsgaard være opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Jeg må konstatere, at hr. Bernhard Baunsgaard også ser bort fra den meget alvorlige problemstilling, der ligger i beskæftigelsen. Sidste år blev der afskediget 10.000 mennesker bare i denne branche på grund af en forfejlet afgiftspolitik, og på samme måde som regeringen tror, at en nedsættelse af afgifterne på den enkelte enhed også betyder et fald i provent, ja, sådan argumenterer altså også hr. Bernhard Baunsgaard. Der er ingen diskussion om, at import af en vare, der er pålagt store afgifter, i betalingsbalancemæssig henseende er en fordel fremfor import af varer, der er pålagt små eller måske slet ingen afgifter.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nej, det er da korrekt, hr. Gammelgaard, men hvem i alverden har bestridt det? Ingen fra denne talerstol. Hvad er det så for noget sludder at komme og prøve at gøre det til stridens emne? Sandheden er jo den, at Danmark er nødt til at erkende, at vi har levet over evne, og at vi er nødt til at skære ned.

Til hr. Ivar Hansens bemærkninger vil jeg gerne sige, at jeg er meget vel klar over – det sagde jeg i mit første indlæg – de vanskeligheder, der kommer for mange mennesker ved, at vi ikke kan bruge biler og købe biler i samme omfang som tidligere. Men det kan jo ikke hjælpe noget; vi er nødt til at spare.

Hr. Ivar Hansens parti og de konservative er parat til at spare på undervisningsområdet, på sundhedsområdet, på biblioteksområdet, på kulturområdet. Mon ikke vi også må erkende, at det medfører uønskede følger for det danske samfund? Men sagen er jo, at vi alle er inde under nødvendighedens lov på alle områder. Vi har ikke råd, og vi er nødt til, hvis vi vil være ansvarlige over for helheden, at føre en politik i overensstemmelse hermed. Det er det, de to herrer ikke giver udtryk for i dag, og det er det, der er så beklageligt.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg er nødt til for det første at sige til hr. Gammelgaard: hans mandatoptælling virkede ikke på nogen måde overbevisende på mig, den gjorde intet indtryk på mig. De argumenter, hr. Gammelgaard har fremført, gjorde det endnu mindre. Der er intet i denne debat, der har fået mig til at ændre synspunkt i forhold til det beslutningsforslag, der er fremsat, og jeg synes, det ville være kedeligt, hvis det skulle lykkes hr. Gammelgaard endnu en gang at få held med at skabe tvivl om den politiske stilling i en sag. Derfor er jeg nødt til at gentage det så klart, som det overhovedet er muligt.

Det bliver ført frem igen og igen, at der skulle være en eller anden sammenhæng, hvor vi kunne bevare de offentlige proventer, lette betalingsbalancen og styrke beskæftigelsen ved at nedsætte bilafgifterne, men jeg er nødt til at gentage, at jeg tror ikke på den sammenhæng, hr. Gammelgaard. Det var det, jeg prøvede at forklare i mit indledende indlæg, og jeg kan stadig væk ikke se, at den eksisterer.

Det er klart, at beskæftigelsessituationen bekymrer regeringen overordentlig meget, men der kan anvises snesevis af forslag, hvis man i øvrigt har penge, hvis man i øvrigt har handlefrihed, hvorved man med en given indsats, et givet afkald på offentligt provenu,